

V égzetjel 18. fejezet

Ariana, vas árnap 29 okt óber 2023 - 23:04:23

18.

Felfel é ford ítom a tenyerem, a f ény szinte azonnal j ön, amint h ívom. Er Qs, majd gyeng ébb, folyamatosan v áloztatom, hallgat r ám, mintha t áncolna a k ér ésemre. Tiszta, ak ár a v íz, és szenved élyes, mint a t qz, nem vagyok k épes betelni vele.

Dorian.

Rajtakapottan engedem magam mell é a kezem. Rhys hangja morcos, egy ideje val ósz ín qleg figyelt, mert ébernek t qnik. Tal án megzavartam az álm át, az ért neheztel.

Fel ébresztettelek?

Tudom, mennyire felsz ínesen alszik, nem most kellett volna j átszanom, de úgy gondoltam, egy barlang rejtek ében kicsit kpr ób álom a k épass éget. Ez a m ásodik nap, mi óta útra kelt ünk, Rhys ragaszkodott hozz á, hogy fedett helyre vonuljunk, es Qt érzett. Egy ideje jobban meg érzi az es Qt, mint én.

Eg ész j ól b ánsz vele.

Elmosolyodom. Voltak épp élvezem is, otthonos érz és, tal án mert a j égf ényt r ég óta haszn álom. Ez m égis m ás, melegebb, de nem éget.

Mi ért nem pr ób álod meg?

Rhys s óhaj ába lemond ás vegy ül.

Tartok t Qle, hogy nagypa pont erre figyelmeztetett.

Meg ütk özve n ézek r á. Nem el Qsz ör tagl óz le, mennyire megv álozott Rorger balj ós szavai miatt, és ez ism ét felbosszant.

Nem szeretem, amikor ennyire kivetk Qz öl magadb ól. Te enn él b átrabb vagy.

F éltelek vitatkozik, magam sem értem az indulatot, ami felhorgad bennem. N éha mintha szerepet cser éln énk, sokkal higgadtabb n álom.

Akkor tarts velem az úton, hogy megv édhess!

Fel ül. A tekintete s úlyos, elkeser ít. Nem tal álom Qt, idegen, és m ár a nyelvemen van, hogy kimondjam ezt, amikor a k ét tenyer ét felfel é ford ítja. A f ény, ami el Qbukkan bel Ql ük, gyenge, arra sz ám ítok, feladja, de újra nekifut, és ez úttal úgy t ör ki bel Qle, hogy elvak ít vele. Sz óhoz sem jutok a d öbbenett Ql.

Azt hiszem & mondja bizonytalanul. Erre nem hat a bennem él Q k öt és.

Mohón közelebb csúszok hozzá, az ajkára nyomom a sajátom.
Nevetve húzódik arrébb.

Mi ütött beléd?

Ez már inkább rád vall, s úgom a sajátára. Eltol magától, az arca értetlenséget tükröz, talán megbántottam.

Tessék?

A félelem és óvatosság annyira nem te vagy, osztom meg veled, mi zavar annyira, de ahogy várom, dühbe gurul.

Dehogynem! Szerinted hogy éltem túl eddig? Rám nem vigyázott szolgák hada!

Megint szűr. Ha bizonytalan, mindig ezt teszi, úgy viselkedik, mint egy sarokba szorított vad, pedig én sosem bántanám.

Te tanítottál bátorra, jegyzem meg, mire morcosan felszusszan.

Az óvatosságra is próbállak.

Hiába metsz a hangja, elmosolyodom. Tüntet legelfordítja a tekintetét, a karját összefűzi a mellkasa előtt, némaságra ítél minket. Hamar feladja, lazul a testtartása, végül magához von, eldőlünk a kemény földön. Sokszor eszembe jut, mennyivel kényelmesebb volt a puha ágyban, de nem adnám semmiért, hogy vele lehetek.

Szerinted hogyan jutunk be hozzátok? Vártam át. Sokat gondolkodtam már ezen, vannak ötleteim, de egyik sem teljesen biztonságos.

A járatomon át, ha nem figyelik, válaszolom, Rhys azonban egyből megázza a fejét.

Az kizárt, hogy ne figyeljek, jelenti ki teljes meggyőződéssel.

Szerintem ennyi idő után senki sem számíthat, hogy hazatérek érvelek, de én is tudom, hogy igaza lehet. Talán hazavárnak, ez a gondolat egyszerre tölt el reménnyel és félelemmel. Fogalmam sincs, mit tennék velem, ha elfognak. Semmi jóra nem számítok.

Más lehet Qs ég? Rhys tovább faggat, így elqszedem a következő Q tervem. Igaz, ez sem veszélytelenebb.

A konyhána. Éjszaka nem kellene, hogy bárki legyen ott. Matteoval mindig ott szöktünk be.

Matteo? Kérdez rá meglepve, ezzel rádöbben, hogy még sosem beszéltem róla. Igyekeztem egyáltalán nem gondolni rá, hát ha akkor nem hiányzik.

Az egyetlen barátom. A szakácsné fia, szóval ha játszani akartunk, jól kellett bújniuk. Anyám nem szeretne, ha vele töltöm az időm. Rhys elhúzza a sajátát, a véleménye szinte rá van írva. Nem hibáztatom érte, én is utáltam ennyi szabálykövetni. Mióta

eljöttem otthonról, a szabadság szinte rám omlott. Nem cserélném le a régi életemre.

A könyv vajon a helyén lesz?

Ugyan úgy aggódom, mint Rhys. Amióta az eszemet tudom, a Jégkönyv ugyanott állt, de túl raján jártam otthon, nem vagyok tisztában a változásokkal.

Remélem felelem Qszintén, mert nem akarok hazudni. Rhys nem túl lelkesen bólint, aztán felcsillan a szeme, és én kíváncsian várom, mivel rúkol el Q.

Mi lenne, ha nagyanyáddal beszélneél? Add át neki nagyapa üzenetét!

Ezt átgondolom. Nagyanyám színya központi helyen van, ha éjjel próbálkozunk, akkor is nehéz észrevenni, hogy maradni. Rádámul, bár egy irányban vannak, messze esik a könyvtárról. Teljesen tanácstalan vagyok.

Nem tudom, sikerülne-e. Talán be tudnánk lopódzni hozzá & De az is lehet, hogy feleslegesen kockáztatunk.

Rhys lelelombozza a válszom.

Akkor el Qbb a könyv, aztán meglátjuk, jelenti ki.

Jó egyezzek bele jobb híján. Az út így is nagyon veszélyes, és bár Rhysnek nem árultam el, tartok a találkozástól nagyanyámmal. Attól nem, hogy elárulna, az ítéletét Ql viszont annál inkább. Pedig igaz van Rhysnek, valahogy át kell adnom neki a nagyapja üzenetét, kerül, amibe kerül. Mielőtt azonban ezt kifejthetném, Rhys témát vált.

Szerinted mit jelent ez a fény?

Megvonom a vállam. Ha erről több ismeretünk lenne, sokkal előbb járunk, a megfejtés azonban mintha folyamatosan távolabb kerülne tőlünk, egyre több kérdést vetve felénk.

Talán visszakapunk elveszett képeket. Az illúzióról sem hallottam korábban. Kapukról sem & - kezdek bele, de elakadok. A találgatás nem sokat segít a helyzetünkön. Fogalmam sincs. Add ide a kezdet!

Rhys tenyere fölét tartom a sajátom, engedem, hogy átjárjon a fény. Kellemes, bizserget Q, sokkal másabb, mint a többi képesség. Nagyon élvezem a használatát.

Válaszolj nekem! kérem, Rhys pedig megteszi. Ez úttal nem kérek, nem vitázik, a fényünk összesimul, életre kel. Az egész barlang ragyog, le kell hunynom a szemem, pedig nem vakít, de egyszer qen muszáj elmerülnöm benne. Olyan, mintha zuhannék, Rhys kezére fogok, szorosan tart. Semmi félelmetes nincs benne, otthonos, várakozó ez a fényesség, mintha újra a múltkor

jelen ésben lenn ék. Rhys d öbbenten kap leveg Q ut án, ebb Ql j öv ök r á, hogy t ényleg így van. Feln ézek, a s ár k ányok ott vannak, k ör ül ött ünk j árnak, csillognak, olyan sz ínekben pomp áznak, amilyeneket m ég sosem l áttam. Tal án álomban j árunk, tal án m últban, a jelent biztosan r ég magunk m ög ött hagytuk.

Hol vagyunk? k érdezi Rhys, nekem azonban nincs v álaszom. Ezt l áttad legut óbb?

B ólintok, a l átv ány ism ét elvar ázsol, de amint kiny újtom a kezem, hogy meg érinthessem Qket, semmiv é foszlanak. Csal ódottan pillantok Rhysre, az Q arc án is vesztes éget l átok.

Gy öny ör qek, ugye?

Azok feleli mosolyogva. Újra kiny újtja a tenyer ét, de hi ába ism ételj ük meg, amit az el Qbb, ez úttal a barlang falai k öz ött maradunk, a val ós ág nem ereszt el ism ét.

Rhys ki ül a bej áráthoz, a csillagokat n ézi, mik özben én Qt b ámulom. Az elm últ h ónapokban a r észemm é v ált, befonta mag át a sz ívembe, k éptelen lenn ék elk épzelni n élk üle az életem. A vesz ély hi ába ól álkodik folyamatosan k ör ül ött ünk, itt vagyunk egym ásnak, összek öt minket a l áthatatlan k ötél ék, én pedig egyre ink ább v ágyom r á, hogy ne csup án ennyi legyen. Amint a gondolat megsz ületik bennem, elhat ározom magam, és csatlakozom Rhyshez odakint. A j ött ömre fel ém fordul, a szeme csillog. Mell é telepszem, a n émas ág l ágyan k öz énk lop ózik, b ék ét hoz mag ával.

Rem énykedem abban, hogy ez mindig így marad, de a balsejtelem nem ereszt, Rorger szavai és a r ánk b ízott feladat retteg éssel t ölt el, hi ába pr ób álom elhessegetni magamt ól.

Mi j ár a fejedben? k érdezi Rhys, miut án m ár hossz ú percek óta egym ást n ézz ük a csillagok r ánk vet ül Q tekintete alatt. Eltel ít a szerelem, t úlcsordul bennem, meg kell osztanom vele.

Szeretlek tuttogom rekedten, kiss é f élve, pedig l átom rajta, hogy nincs mi ért. Hozz ám hajol, a cs ókja l ágy, bec éz Q, szavak n élk ül is értem a v álasz át, de ez nem minden, amit mondani akarok.

Tudom, hogy nem hiszel benne, de én v ágyom az esk üre.

Dorian &

F élek, hogy elszak ítanak. Kell a k ötél ék ellenkezek, miel Qtt vitatkozhatna. Arr ébb h úz ódik, az eget k émléli, att ól tartok, így menek ül. Engem lep meg vele a legjobban, amikor b ólint.

Igazad van. Semmit sem v áltoztat az esk ü, mert an élk ül is hozz ád tartozom.

Megfoghatatlanul boldog vagyok. Rhys fel é fordulok, Q ugyan így tesz, megfogja a kezem, és a szemembe n éz. V ár, tudom, hogy eny ém az els Q sz ó, az izgatotts ág viszont ellopja a hangom.

Örökké a tiéd s úgom elfúló hangon. A tanúnk a hold,
nekem azonban ez elég. Rhys mosolya sokkal finyesebb, mint
bármikor, az ujjai az enyémbe kapaszkodnak.

Örökké a tiéd feleli, határozottabban nálam, pedig tudom,
ugyan úgy küzd a rengeteg érzellemmel. A jelünk fellángol, majd
fagy, a minta életre kel. Létem megjelenni Rhys homlokán, remegő
kézzel fészétem szét a kapcsolokat a felső Q-jén, hogy megcsodáljam a
szíve felett is. Homlok, szív, csukló, boka, a főbb pontokra beírta
magát, mielőtt elhalványodna, hogy elrejtőzzön az avatatlan szemek
elől. A végzetjelek az eskü előttig láthatóak, aztán csak ha magunk
fedjük fel, akkor bukkannak elő. Akaratlanul dörzsölöm meg a
helyét, hiányzik a látvány, pedig sokkal mélyebben belénk ivódott.
Nagyanyám azt tanította, az igaz eskü kötelező Q-sebb a
halálnál, és ritkább, mint a tőle létező jégvirág. Gyermekként
mindig kerestem, melyik alakja nem törik meg, melyik szírom vagy minta
teljesen szimmetrikus, de sosem sikerült megtalálnom. Nagyit nevetett
rajtam, megsimogatta a fejem, azt mondta, felnőttként majd megértem.
Most biztosra veszem, hogy erre gondolt. Hinni akarom, ha elszakít a
végzet Rhystől, visszavezet hozzám. Összekötött minket, mert
egymáshoz tartozunk, és bármikor történnék, sosem veszítem el
igazán. Az övé vagyok, örökké.

Rhys megcsókol. Előbb a homlokom, aztán a szám, beljebb tessékel,
összeforrasztja a testünket. Az energiánk jobban összekeveredik, mint
eddig bármikor, fogalmam sincs, hol végződik ömlem, hol kezdődik a
Meztelen alszom el, Rhyshez bújva, a tiszta pattogó hangját hallgatva, a
szívverés és ének ritmusára. Az álom nyugodt, biztonságban érzem
magam. A holnap miatt majd aggódom, ha felkel a nap.

EI Qz Q

Következő Q